

Ovo je priča o svetom Martinu. Ova je priča jako, jako vrlo stara. Tada se Martin zvao samo Martin.
"Ja sam Martin!"

Martin je bio rimski vojnik. On je imao konja, oklop, kacigu, crveni plašt i mač. Međutim, mačem se nije htio boriti. Martin je volio sve ljude.

"Martine!"

"Dolazim!"

On je pomogao bolesnima: "Au, au!"

"Evo ti ..."

"Mnogo bolje!"

Davao je gladnima nešto za jelo: "Za tebe!", a siromašnima novac.

Ukratko: "Martin je dobar čovjek!"

Jedne zime jahao je prema gradu. Bilo je veoma hladno i svi su se smrzavali. "Oh, hladno!"

Pred gradskim vratima Martin je sreo prosjaka: "Brrrr."

Njemu je bilo naročito hladno jer na sebi nije imao gotovo ništa. No, nitko nije mario za njega. Osim Martina. Želio mu je pomoći, ali nije mu imao što dati. Samo konja, svoj oklop, kacigu, crveni plašt i mač. Onda je Martinu sinula dobra ideja. Skinuo je svoj ogrtač s ramena, uzeo je mač i prerezao tkaninu na dva dijela. Jednu polovicu za prosjaka: "Evo, za tebe!", a jednu za sebe.

"Hvala lijepo!" "Molim lijepo!"

Jer, "Martin je dobar čovjek!"

Kad Martin više nije htio biti vojnik, postao je redovnik: "Dobar dan, želim biti redovnik." Živio je prilično skromno i jednostavno i dao drugima sve što mu nije bilo potrebno: "Evo, za tebe!" On je želio da je svi ljudi budu sretni. "Hvala!"

Jednoga dana birao se novi biskup. To je važan čovjek u Crkvi.

"Tko bi mogao biti biskup?" "Martin?"

"Martin!"

Martin im se činio prikladnim za biskupa jer: "Martin je dobar čovjek."

No, budući da je Martin bio vrlo skroman, nije to želio. "Martin, Martin, Martin ..."

A kad je narod navalio na njega, on je pobjegao i sakrio – među guske u štali.

No, što su tada napravile guske. Kada su ljudi koji su tražili Martina došli blizu, one su gakale tako glasno da su ih privukle te su Martina odmah pronašli.

I tako je Martin postao biskup.

Čak i kao biskup je volio sve ljude, pomagao bolesnima: "Mnogo bolje", dijelio hranu s gladnima, i davao novac siromašne.

Za ljude Martin je bio vrlo poseban. Obožavali su ga i nazvali ga svetim, to je na njihovom jeziku bilo „Sankt Martin“, a tako ga znamo i danas – sveti Martin.